

koristilo. Turšice je bilo precej po debelinah, a po tanjšinah jo je suša stisnila. Koruna je malo zavolj pomladanske moče. Kubinje ne bo skoraj nič, ker jo je jesenska suša zatrla, a še zdaj imamo sušo, da se ne more sejati, in kar se poseje, ne more kaliti in zeleneti, ter mrčes seme pojedajo. Naša železnica je konjskemu senu, ki ga je po naših močvirnih dolinicah mnogo, skoraj vso vrednost vzela. Vino belo se plačuje hektoliter po 15—20 gold., črno je dražje.

Iz Ljubljane. — Zopet gredó po svetu vesele novice o novi zmagi Ruski na bojišči, o kateri poročamo na drugem mestu. Iz Budapešta pa naznanja „Agr. Pr.“ drugo veselo novico, namreč to, da na posebno željo presv. cesarja se ima Magjarski načrt o železnici po Vojaški granici vmakniti iz obravnave državnega zbora. To kaže, da na Dunaji pojema glorijska Magjarska.

— Odbor družbe kmetijske je v svoji zadnji seji sklenil, da bode občni zbor družbe kmetijske 21. dne t. m. Če ima kdo morebiti kaj posebnega na ogled postaviti zboru, naj se obrne do pisarnice družbe kmetijske in jej to naznani.

— Kakor razglas c. k. deželne vsade v današnjem „Oglasniku“ kaže, imamo zopet nove volitve za kupčijsko-obrtnijsko zbornico Kranjsko, za katero se ima voliti 12 novih odbornikov. Volitve utegnejo biti prihodnji mesec. V trdni nadi, da „narodni volilni odbor“ tudi te volitve v svoje roke vzame in proglasi dotične kandidate, opozorujemo že danes naše rodoljube po deželi, naj trgovcem, kramarjem, obrtnikom in rokodelcem svoje okolice na srce položijo, da se ne dadó že naprej vjeti v klešče naših nasprotnikov, temveč soglasno volijo možé, ki jim jih bode nasvetoval „narodni volilni odbor.“

— Vozov 4. razreda na Rudolfovi (gorenjski) železnici od 1. dne t. m. ni več. Tako se glasi razglas kupčijskega ministerstva od 10. okt. na prošnjo železnocestnega vodstva. Ali si je pač z odpravo te najcenejše vožnje železnic sama sebi koristila? Mi mislimo, da ne.

— O lepem vremenu na vseh Svetih popoldne je brezštevilna množica ljudstva vseh stanov romala na pokopališče, spominjat se ondi svojih ljubih mrtvih, in živahno mesto bilo je ta dan bolj krasnemu vrtu podobno nego mirodvoru. Čitalnični pevci peli so po lepi navadi pred spominkom umrlih „Sokolcev“ mile nadgrobnice. Vse to je lepo in hvale vredno. Al ne moremo si kaj, da ne bi žalostni omenili, da tudi na to mesto, kjer prenehajo vse človeške strasti, se je v Ljubljani zadnja leta vgnjezdil oni dandanašnji luksuz, zaradi katerega se mnogi s svojim pohlevnim venčkom ne upajo med velikansko izložbo dragocenih vencev, dreves, bakelj i. t. d. Tu je pač vprašanje upravičeno: ali se to ne godi bolj za bahanje, kakor pa v spomin na umrle?

— Truplo ranjcega grofa Antona Auersperga (Anastazija Grüna) je bilo 31. oktobra iz cerkve Krške prepeljano na Šrajbarski turn (njegovo grajšino na Dolenjskem) in tu položeno v mavzolej, ki ga je vdova njegova na gričku poleg grajščine zidati dala. — Mnogim našim bralcem utegne prav biti, ako jim povemo, da mavzolej je poseben komú na čast napravljen grob, po izgledu onega, koga je kraljica Artimizija v nekdanji Kariji napraviti dala svojemu soprogu kralju Mauzolu-u. Od tod tedaj ime tacih grobnih spominkov.

— Ponarejenih 28 bankovcev desetakov so tukaj zasačili pretekli mesec pri nekem Jožetu Rusu, kmetu in barantaču s fižolom iz Praprč na Dolenjskem, ki je zdaj pri dež. sodnji in trdi, da mu jih je nek

neznan človek medpotoma na Dolenjski cesti zastoj dal. —

— Valvazorja 20. snopič je došel nam ravnokar iz tiskarne v Novomestu, kjer je izdajatelj te knjige gosp. Krajec, kakor smo že poročali, nekdanjo Bobnovo tiskarno prevzel. Prihodnjič bodo zvezki v prejšnjem redu izhajali.

— Prva slovenska gledališka predstava 1. dne t. m. („Mlinar in njegova hči“), čeravno že mnogokrat na odru, je dobro napolnila gledališče in se tudi pohvalno izvršila. Prvikrat smo videli v nalogi mlinarjeve „hčeri“ gospico G. Nigrini, ki ima jako lep talent za naloge resne vrste.

— (Vabilo k besedi v čitalnici v nedeljo 11. t. m.) Program tej besedi je: 1) Bellini — Overture k operi „Norma“ svira vojaški orkester. 2) Nedved — „Domovina“, moški zbor s čveterospevom. 3) „O slovenskem narodnem pesemstvu“. Berilo. 4) Meyerbeer — Fantasie elegante k „L'etoile du Nord“, solo za cello s spremljevanjem orkestra. 5) Förster — „Slavček“, Ruska narodna pesem, moški zbor s čveterospevom. 6) „Raja“, deklamuje gospica Kogel-ova. 7) Zajic — „Putnica kolo“, moški zbor. 8) Brigialdi — Fantazija iz opere „Traviata“, solo za flavto z orkestrom. — Začetek ob 7. uri zvečer.

— (Dodatek k poročilu iz „Matice slovenske“ v zadnjem listu „Novic“.) Iz obsega Matičnega „Letopisa“ izostal je zadnjič po naključbi spis g. Fr. H. „Običaji slovanski“.

— (Konfiskacije.) „Slovenec“ je bil dvakrat zaporedom konfisciran zavoljo člankov o šolah in uradnikih, in — incredible dictu! — celó „Tagblatt“ je zadnjič zapadel policiji.

— (Slovensko gledališče.) V soboto 18. t. m. se bode prvikrat predstavljala Rosonova vesela igra v 3 dejanjih „Kolikor glav toliko željá“. Tedaj zopet tujka! Kdaj bomo videli v domačem odru kako domačo?

— (Pobirki iz časnikov.) V „Agram. Presse“ piše gledé filharmoničnega društva nekdo iz Ljubljane to-le: „Zborovodja temu društvu je Čeh Nedved; da ta genialni skladatelj in učitelj petja in glasbe ne dobí po narodnjacih službe, je prav spet prokletstvo delo naših „starih“, ki nič genialnega okoli sebe ne trpé.“ — Celi ta stavek je gledé na fakične razmere med čitalnico Ljubljansko in prof. Nedvedom od leta 1861. počenshi do danes, če ne hudoben, vsaj tako aboten, da nam pisatelj „originalnega“ dopisa ne more za zeló vzeti, ako se nam dozdeva, da se je sam prismodil od svojega „dumme Kerl von Laibach“, ki mu je priljubljeni tema v „Agr. Presse“, in da ga moramo, ki nam je zgodovina čitalničnih pevovodij dobro znana, pozvati na odgovor: za kaj gosp. Nedved „nicht durch die Nationalen eine Anstellung findet?“ Radovedni pričakujemo razjasnila navedenega „prokletstva“.

Poziv gospodom predstojnikom kmetijskih podružnic.

Ker nekateri gospodje predstojniki še niso poslali popisa letošnjega leta (Ernteergebnisse), se vljudno prosijo, nej ne odlašajo dalje tega poslanja.

Glavni odbor družbe kmetijske Kranjske.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Zbornica poslancev začne v petek razpravo bankino. Dr. Giskra je poročevalec.

— Po poročilih ministrov v Dunajskem in Budapeštanskem zboru se je pretrgala obravnava o novi tr-

govinski pogodbi z Nemčijo. Bismark ne sprejme ponude Avstrijsko-Ogerskih in zahteva, naj za eno leto ostane še stara pogodba. Za to pa niste ne Ogerska ne Dunajska vlada, in soglasno prosite zdaj obé vsega-mogočnega Bismarka, naj bi se obravnave še enkrat pričele! Odgovor še ni znan. — Z veliko nevoljo je čul vsak pošten Avstrijanec predrzno in perfidno besedovanje vodnika liberalne stranke dr. Herbsta v klubu levičnikov 29. oktobra, ko, naslonjen na milost Bismarkovo, ki le tako dolgo hoče biti prijatelj Avstrije, dokler v Avstriji in Ogerski ima liberalna stranka krmilo v svojih rokah, je državopravni (federalistični) stranki očital, da „ona dela zmešnjave!“ Tako očitane je pač tem bolj impertinentno, ko vendar ves svet po 10letnih žalostnih skušnjah vé, da dokler bo sedanja liberalna večina v Avstriji in Ogerski gospodovala, Avstrija ne pride do miru. Narodi Avstrijski imajo svojega gospoda na Dunaji, ne pa v Berlinu.

— Zadnji „Fremdenblatt“, ki velja celó za vladen list, je hudo razburjen nad Rusijo ali prav za prav nad Ruskimi časniki. „Se ni padla Plevna, še stoji Erzerum“ — se grozi, „in nihče ne vé, kam se bo slednjič vojna sreča obrnila, in že hujskajo Ruski časniki Slovane, posebno Čehe, zoper Avstrijo. Radovedni smo, kako bodo Rusi še le govorili, če bodo enkrat v Drenopolji.“ — Tako piše vsaj na pol vladni list. Mi se moramo res čuditi taki pisavi, če pomislimo, da še ni dolgo tega, kar je naš presvitli cesar nazdravil svojemu prijatelju caru Ruskemu.

Iz Zagreba. — Začelo se je tudi pri nas jasiti! Iz Budapešta je 6. dne t. m. došel „Agram. Presse“ sledeči telegram: „Hrvaški klub je volil včeraj odsek peterih (Mrazovića, Subotića, Miškatovića, Jakića in Šrama), ki naj o zadevah železnice po Vojaški granici in pa premoženja njenega izreče zahteve Hrvaških poslancev, in dr. Šram je bil izvoljen, da kot poročevalec te zahteve zastopa v državnem zboru Budapeštanskem. Ako zbor odbije pravične zahteve graničarjev, je poslance volja, odpovedati se poslanstvu. Ban Mažuranić je bil že trikrat pozvan, naj pride v klub, a ni ga še bilo. Poslanci so za tega del zeló nevoljni.“ — Strune med vladajočo stranko Magjarsko in pa narodom Hrvaškim se čedalje bolj napenjajo, ker Magjarom grebén vsak dan huje raste in se zadnji čas tudi v tem kaže, da hočejo pomagjariti vse poštné, železnocestne in telegrafne urade; cele truma Magjarskih uradnikov prihaja sem, ki niso zmožni jezika našega in se obnašajo tako, kakor da bi bili v Debrečinu ali Szege-dinu.

Iz Budapešta. — Pretekli teden je finančni minister državnemu zboru predložil proračun za leto 1878. Po tem proračunu so stroški prevdarjeni na 233 milijonov in 471.080 gold., dohodki pa na 217 milijonov in 136.000 gld. Izvedenci pa pravijo, da je minister ta proračun tako sestavil, da se na-nj toliko zanašati more kakor na — vremenske preroke. Dejanska primanjka bo vsa druga, kakor je ta, ki jo je minister izračunal. Koliko svet zaupa denarni zmožnosti Magjarski, kaže dosti očitno to, da v nobeni deželi niso mogli posojila dobiti, katerega so iskali.

Iz Rusko-Turškega bojišča. Človeku srce radosti igra o poročilih, ki zadnji čas prihajajo iz bojišča. Iz Erzeruma je došel telegram od 2. t. m.: „Danes so Rusi hudo napadli Turške vtrditve. Boj se je razvil na vsi 4 ure dolgi vrsti. Čez deset ur so Rusi predrli čez sredo in ti so morali umakniti se. Njih poveljnik Muktar paša je nekoliko ranjen. Ob južni strani

Erzeruma so se prikazali že Ruski kozaki.“ — Po tem telegramu so Rusi v Aziji zopet slavno zmagali in nič jim ne zastavlja več poti do Erzeruma, glavnega mesta Male Azije.

Oficijalna poročila s Petrograda naznanjajo nadalje, da je bil v boji pri Hasankale, kjer so se morali Turki umakniti, zopet vjetih en paša in 120 Turkov, 500 mrtvih Turkov pa so pokopali. Trdnjava Kars je od vseh strani zapažena in pričelo se je hudo streljanje na-njo.

V Bulgariji se ni drugega zgodilo, ko to, da so Rusi vzeli gornji Dubnik in s tem dopolnili zapaženje Plevne. Ker je trdnjava z živežem le še za par dni priskrbljena, se nadjamo, da bomo prihodnjič že v stanu poročati, da se je podala ali bila vzeta z naskokom.

Po vsem tem je Turčija jako na slabem. To čutijo tudi v Carigradu, od koder so vojaško posadko poslali že do malega na bojišče in sicer posebno v Azijo, kjer se jim še slabši godi kakor v Evropi. Turške čete so zelo slabega duha in brez pravega poguma, ker gotovo niso več dobro urjene v orožji, kajti zdaj že kar na kupe orožje od sebe mečejo in se podajajo Rusom. Kar se dozda vé po Ruskih vladnih poročilih, je vjetih že 32.000 Turkov, 5000 pa so jih pri Telišu spustili, ko so vrgli orožje od sebe — gotovo zato, ker se jim kot novinci niso nevarni zdeli in jih niso hoteli rediti.

Čim bolj upada po teh neugodnih vspehah Turkom pogum, tem bolj raste Rusom vsled toliko in tolikih sijajnih zmag. V viših Ruskih vojaških krogih mislijo že na to, da bi šli z armado 70.000 mož čez Balkan naravnost proti Drenopolji, ne čakavši propada Plevne in prodiranja carevičeve armade proti vzhodu. To je znamenje, da so Turke popolnoma k steni pritisnili.

Avstrijsko ministerstvo je razglasilo s varilo do vseh onih zdravnikov, ki jih je volja podati se k Turški armadi, ker se onim, ki so že tam, slaba godi; Turki jim namreč ne spolnujejo prej danih in pismeno zagotovljenih pogodeb, in tako so v hudih zadregah posebno tisi, ki po težki službi zbolé ali so ranjeni.

Iz Bogola (v Bulgariji) poroča se uradno, tedaj zanesljivo: General Larzev naznanja, da so Rusi vzeli zelo vtrjeni Televen z majhno zgubo ter zajeli veliko živeža in streljiva. Najvažnejšo točko Dolnji Dubnik so Turki kar popustili. Isti dan še so Rusi primaknili se na tem kraji Plevni za dve vrsti (blizo pol ure) ter se pri Lubkovici ob Vrhanji, konjištvo pa je prorilo še dalje. Šefket paša se je brez boja umaknil do Orhanja.

Listnica redništva. Gosp. v Beču: Vse prejeli. Posnetek dobite.

Žitna cena

v Ljubljani 3. novembra 1877.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 75. — banaška 11 fl. 24. — turšice 6 fl. 40. soršice 6 fl. 40. — rži 5 fl. 36. — ječmena 5 fl. 36. — prosa 5 fl. 36. — ajde 6 fl. 50. — ovsa 3 fl. 25. — Krompir 3 fl. 4 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 5. novembra.

Unirani državni dolg 64 fl. 10 kr. Ažijo srebra 104 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 67 fl. — kr. Napolondori 9 fl. 50 kr.